

ROMANIA - Ministerul Finanțelor Publice

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Directia Generala a Finanțelor Publice a judetului Bistrița-Năsăud
Biroul de soluționare a contestațiilor

DOSAR NR.14/2007

DECIZIA NR. 9/13.03.2007

privind soluționarea contestației depusă de S.C. C. S.R.L., cu sediul în Ș. nr.n,
înregistrată la D.G.F.P. Bistrița - Năsăud sub nr. 3982/26.02.2007.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată de către Activitatea de Control Fiscal Bistrița - Năsăud în legătură cu contestația formulată de S.C. C. S.R.L. Ș.

Contestația vizează măsurile stabilite prin procesul verbal nr. 3/30.07.2004 încheiat de către organele Activității de Control Fiscal Bistrita - Nasaud, act prin care s-a dispus înregistrarea în evidența contabilă și plata către bugetul statului a creanței fiscale în sumă totală de S lei, reprezentând diferență suplimentară la impozit pe profit (S1 lei), dobânzi calculate pentru plata cu întârziere a impozitului pe profit (s11 lei) și penalități de întârziere aferente (s12 lei) și taxa pe valoarea adăugată suplimentară (S2 lei) cu dobânzi de întârziere calculate asupra sumelor datorate (s21 lei) și penalități aferente (s22 lei).

Constatăm că în speță sunt îndeplinite condițiile de procedura stipulate la art. 175, 177 și 179 din Codul de procedură fiscală® și, drept urmare Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud este investit să se pronunțe asupra contestației.

De precizat că sumele contestate au fost cuantificate pe baza adresei nr. 19366/07.09.2004 (fila 16) și răspunsului înaintat de petentă, înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrita-Năsăud sub nr. 19777/14.09.2004 (fila 117).

Având în vedere faptul că dosarul cauzei, inițial transmis, a fost incomplet, cu scrisoarea nr. 19366 din 07.09.2004, respectiv 29.10.2004 (filele 17 și 119 al 120) s-a solicitat, Activității de Control Fiscal Bistrița-Năsăud, respectiv Gărzii Financiare – Secția Bistrita-Năsăud, transmiterea unor documente necesare soluționării contestației, cele solicitate fiind anexate la filele 18 la 104 și 121 la 131 din dosar și înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud sub nr. 19911/14.09.2004, respectiv sub nr. 23326/04.11.2004 (filele 105 și 135).

Totodata prin adresa nr. 19366/07.09.2004 (fila 16) s-a solicitat petentei date în legătură cu sumele contestate, cele solicitate fiind transmise la dosar (filele 106 la 116) și înregistrate sub nr. 19977/14.09.2004 (fila 117).

Se impune de precizat că pentru aspectele consemnate în Nota de Constatare nr. 100263/26.01.2004 (filele 61 la 64), parte integrantă din actul de control contestat, Garda Financiară – Secția Bistrița-Năsăud prin adresa nr. 100315/BN/29.01.2004 (filele 123 la 124) a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud. Din cuprinsul acestui document rezultă că Nota de Constatare a fost transmisă Direcției Controlului Fiscal Bistrița-Năsăud pentru continuarea verificărilor fiscale și stabilirea obligațiilor datorate bugetului de stat solicitându-se, totodată, începerea cercetărilor în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor de evaziune fiscală și fals intelectual prevăzute de art. 13 din Legea nr. 87/1994 și art. 37 din Legea nr. 82/1991®.

În aceste condiții, în temeiul art. 183 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 185 alin. (4) din Codul de procedură fiscală®, prin Decizia nr. 126/18.11.2004 (filele 143 la 146) s-a decis suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă, în conformitate cu art. 183 alin. (3) din Codul de procedură fiscală® urmand a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Prin scrisoarea nr. 3982/26.02.2007 (fila 159), Biroul Juridic din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud ne sesizează ca în Dosarul penal nr 63/P/2004 privind pe reprezentanții societății, B. D. și B. I. D., Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud prin Ordonanța din 15.02.2007 (filele 151 la 158) a dispus încetarea și scoaterea de sub urmarire penală a acestora, pentru infracțiunile de evaziune fiscală și fals intelectual, întrucât din probele administrate a rezultat că faptele nu prezintă pericol social pentru aceste infracțiuni. Totodată se arată că s-a dispus sancționarea administrativă a reprezentanților societății și sesizarea instanței în vederea desființării totale a actelor financiar-contabile care au făcut obiectul cercetărilor în cauză ca nefiind corespunzătoare adevărului.

În aceste condiții am considerat justificată legal procedura de repunere pe rol a contestației a cărei soluționare a fost suspendată prin Decizia nr. 126/18.11.2004.

În cauză s-a întocmit referatul de verificare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei reținem următoarele:

I. Prin procesul verbal nr. 3/30.07.2004 (filele 1 la 10) organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Bistrița-Năsăud, pe baza informațiilor transmise de Garda Financiară – Secția Bistrița-Năsăud și documentelor puse la dispoziție de societatea petenta, rețin următoarele:

Controlul s-a efectuat la solicitarea Gărzii Financiare Bistrița – Năsăud prin adresele nr. 2922/09.02.2004 și nr. 16304/15.07.2004. Din cuprinsul acestora organul fiscal reține ca în perioada octombrie 2001 – iunie 2003 societatea a înregistrat în evidența contabilă un nr. de X facturi fiscale privind achiziții de piese de schimb, carburanți și masa lemnoasă. Facturile în cauză au fost emise fie sub antetul unor firme care nu au putut fi identificate și nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului, fie au fost achiziționate în mod ilegal de la organele fiscale. Valoarea celor X facturi a fost de S3 lei, din care taxă pe valoarea adăugată S4 lei. Operațiunile privind facturile în cauză au influențat cuantumul taxei pe valoarea adăugată de plată cu S4 lei, iar prin includerea pe costuri a contravalorii acestora s-a diminuat baza de impozitare și implicit impozitul pe profit datorat cu suma de S5 lei.

Sumele de mai sus au fost preluate din actul de control contestat ca si obligații de plată suplimentare, dupa cum urmeaza:

- prin Nota de constatare nr. 200263/26.01.2004 (filele 60 la 64), urmare înregistrării în evidenta contabilă a unor facturi procurate pe căi ilicite, sau emise sub antetul unor firme neînmatriculate, s-a apreciat că au fost diminuate obligațiile de plată, la taxa pe valoarea adăugată cu S6 lei, iar la impozitul pe profit cu suma de S7 lei, prin includerea în cheltuielile de exploatare a contravalorii bunurilor nominalizate în cele Y facturi fiscale în valoare de S8 lei.

- prin Nota – Raport înregistrată la Grada Financiară – Secția Bistrița –Năsăud sub nr. 101100/30.03.2004 (filele 82 la 86) urmare aceluiași deficiențe reținute în nota de constatare de mai sus, prin înregistrarea a Z facturi fiscale în valoare de S9 lei, s-a diminuat obligația de plată la taxa pe valoarea adăugată cu suma de S10 lei, iar la impozitul pe profit cu suma de S11 lei. Diferențele suplimentare stabilite prin cele două acte de control întocmite de Garda Financiară – Secția Bistrița-Năsăud sunt redate detaliat în anexa nr. 2 (fila 60) și în “*Situația facturilor de aprovizionare.....*” (fila 82).

Pe lângă sumele stabilite de Garda Financiară – Secția Bistrița-Năsăud, organele de inspecție fiscală prin actul de control incheiat mai rețin că societatea petentă a înregistrat în evidența contabilă factura fiscală seria VVVV nr. vvvvvv/30.08.2001 în sumă de S12 lei. Având în vedere că factura este emisă sub antetul S.C. E S.R.L. din R, dar ridicată de la compartimentul de imprimare din cadrul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud de către S.C. T S.R.L. N, organul fiscal constată înregistrarea nelegală pe costuri a sumei în cauză, cu consecința diminuării obligației de plată la taxa pe valoarea adăugată cu suma de S13 lei și a impozitului pe profit cu suma de S14 lei.

Urmare constatărilor proprii și a celor preluate din cele două acte incheiate de Grada Financiară – Secția Bistrița-Năsăud, se rețin în sarcina contestatoarei printre altele, impozit pe profit suplimentar în cuantum de S1 lei și taxa pe valoarea adăugată suplimentară de S2 lei, obligații pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere aferente.

În susținerea constatărilor și măsurilor dispuse privind determinarea diferențelor suplimentare au fost invocate, pentru taxa pe valoarea adăugată, O.U.G. nr. 17/2000, H.G. 401/2000, Legea nr. 345/2002, H.G. nr. 598/2002, Legea nr. 571/2003 și H.G. nr. 44/2004, iar pentru impozitul pe profit, O.G. nr.70/1994, O.U.G. nr. 217/1999, H.G. nr. 402/2000, Legea nr. 414/2002, Legea nr. 571/2003 și H.G. nr. 44/2004.

II. Prin cererea formulată cu nr. 21/23.08.2004 (filele 11 la 13) înregistrată la Direcția Controlului Fiscal Bistrița-Năsăud sub nr. 3218/26.08.2004, transmisă spre soluționare și înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 19366/03.09.2004 (fila 15), completată prin documentele anexate (filele 106 la 116) și transmise cu scrisoarea nr. 25/13.09.2004 înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 19977/14.09.2004 (fila 117), S.C. C S.R.L. Ș, formulează contestație împotriva măsurilor dispuse prin procesul verbal nr. 3/30.07.2004, solicitând anularea acestora și exonerarea de la plată a obligațiilor suplimentare stabilite, în sumă totală de S lei, în componența aratăată mai sus.

În susținerea contestației se motivează următoarele:

- organele fiscale au preluat integral constatările Gărzii Financiare – Secția Bistrița – Năsăud, fără să se țina seama de realitățile economico-sociale din România, prin aplicarea eronată a legilor fiscale în materie;

- în calitate de agent economic cumpărător, petenta arată ca nu avea nici o calitate de a verifica dacă furnizorii înscriși în facturile fiscale de livrare a bunurilor erau înregistrați la Oficiile Registrului Comerțului, necunoscând că acestea reprezintă firme fictive și societăți de tip “fantomă”.

- facturile fiscale menționate în actul de control, în opinia petentei, reprezintă documente legale, bunurile înscrise în acestea au fost recepționate și înregistrate în evidența contabilă a societății și au intrat efectiv în patrimoniul societății, apreciind ca în condițiile concrete de desfășurare a activității nu avea posibilitatea de a verifica operativ facturile de livrare;

- sumele stabilite suplimentar nu au fost calculate în “spiritul legii”, întrucât nu s-a ținut seama de cheltuielile efective privind costul de achiziție, care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, petenta arată că nu și-a pus problema că furnizorii nu ar intra în sfera de aplicare a taxei, iar pentru cei care nu ar exista în realitate, culpa nu poate fi reținută sub nici o formă în sarcina acesteia.

În probațiune petenta anexează la dosar notele de intrare – recepție (filele 106 la 117), din care rezultă că bunurile care fac obiectul cauzei, au intrat în patrimoniul societății.

III. Examinând cauza în raport cu constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative incidente în speță, se rețin următoarele:

În fapt organele Activității de Control Fiscal Bistrița – Năsăud, pe baza constatărilor cuprinse în actele de control ale Gărzii Financiare – Secția Bistrița-Năsăud cât și a celor proprii, au reținut că diferențele suplimentare stabilite cu privire la taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit au fost determinate ca urmare înregistrării în contabilitatea petentei a unor bunuri achiziționate pe baza a X facturi fiscale a căror valoare a cuprins și taxa pe valoarea adăugată. Aceste documente în opinia organelor de control au fost emise sub antetul unor furnizori care nu au putut fi identificați și care nu au fost înregistrați la Oficiul Registrului Comerțului, fie facturile în cauză au fost achiziționate în mod ilegal de la organele fiscale.

Concluzionându-se ca aceste documente nu conțin date reale cu privire la furnizor și, ca atare nu îndeplinesc condițiile de documente justificative de înregistrare în contabilitate, s-a procedat la excluderea de la deductibilitate a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile respective stabilindu-se obligațiile de plată în sarcina petentei în cuantumul menționat anterior, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, iar cu privire la costurile care, în speță, au fost majorate artificial pentru calculul profitului impozabil, organele de control au determinat impozitul pe profit cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Potrivit Ordonanței organului de urmărire penală, transmisă de Biroul Juridic din cadrul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 3982/26.02.2007 (filele 151 la 159) rezultă că Parchetul de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud a dispus scoaterea de sub

urmărire penală a administratorului și consilierului juridic al S.C. C S.R.L. Ș, cercetați sub aspectul savârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală și complicitate la evaziune fiscală prevăzute de art. 13 din Legea nr. 87/1994.

Astfel, din cuprinsul Ordonanței, rezultă că potrivit rapoartelor de constatare tehnico-științifică întocmite în cauză s-a constatat ca imprimatele avizelor de expediție și a celor X facturi fiscale sunt false întrucât le lipsesc elementele de siguranță arătându-se că o parte din facturile fiscale, avizele de expediție și chitanțele au fost întocmite de către administratorul societății B. D. și consilierul juridic B. I. D.. S-a precizat, de asemenea că în cauză nu s-a putut stabili persoana care a întocmit restul de facturi fiscale, avize de expediție și chitanțe, fiind cert faptul că acestea nu corespund adevărului și cu toate acestea au fost predate spre contabilizare în evidențele S.C. C. S.R.L. Ș.

Referitor la prejudiciul produs bugetului de stat constând în impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente, prin operațiunile nereale înregistrate în contabilitatea petentei în modalitatea descrisă mai sus, se arată că a fost recuperat în timpul cercetărilor.

Fată de cele arătate anterior și având în vedere că prejudiciul cauzat a fost achitat, iar actele nereale întocmite de reprezentanții societății au fost în număr redus fără a prezenta grad de pericol social al unor infracțiuni, Parchetul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a acestora, consemnându-se de asemenea că se va proceda la sesizarea instanței de judecată cu privire la desființarea totală a actelor false întocmite.

Așa cum s-a arătat anterior, deși prin Ordonanța organului de urmărire nu a fost angajată răspunderea penală a reprezentanților societății, totuși s-a reținut că au dispus înregistrarea în contabilitatea societății a unor documente emise de furnizori fictivi, reprezentând operațiuni nereale cu consecința prejudicierii bugetului statului în ceea ce privește obligațiile fiscale constând în impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată. Mai mult s-a constatat că mare parte din documentele aferente tranzacțiilor derulate au fost întocmite de reprezentanții societății, au fost însușite și acceptate în totalitate.

Pentru a reține, fundamenta și dispune măsurile din actul de control organele de inspecție fiscală constată că au fost încălcate prevederile legale enumerate detaliat la pct. I de mai sus, precum și Legea contabilității nr.82/1991®.

Acest din urmă act normativ, cu modificările și completările ulterioare, referindu-se la documentele justificative, la art. 6, alineatele (1) și (2) prevede:(1)“*Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care săa la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ*”.

(2)Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Punctul 119 din Regulamentul de aplicare a Legii Contabilității nr. 82/1991, aprobat prin H.G. nr. 704/1993, precizează la litera b) ca, documentele justificative cuprind de regula, printre alte elemente principale, și acela privind “*denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul*”.

Prin urmare se impune precizarea că, potrivit alin. (2) al art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991- republicată, documentele justificative angajează, pe de o parte, răspunderea celor care le-au întocmit, vizat și aprobat, (în cazul în speță a emitenților documentelor), iar pe de altă parte, răspunderea persoanelor care le-au înregistrat în contabilitate, ceea ce impunea ca înainte de confirmare și operarea documentelor în evidențele societății primitoare, să fie verificate de către acestea din punct de vedere al autenticității elementelor principale ale documentelor justificative printre care și acela vizând denumirea și sediul unității patrimoniale care a întocmit sau emis respectivele documente.

Actul normativ general prin care s-au aprobat modelele formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și normele metodologice de întocmire și utilizare a acestora este H.G. nr. 831/12.12.1997, care la art. 6 dispune: “ *Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență*”.

În alta ordine de idei, la art. 4 alin. (6) lit. m) din O.G. nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, așa cum a fost modificat și completat prin O.U.G. nr. 217/1999, se precizează că pentru calculul profitului impozabil sunt considerate nedeductibile, “*cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ*”. Aceleași precizări, cu aceeași semnificație și cu aplicabilitate în speță, pe perioada supusă verificării au fost preluate la art. 9 alin. (7) lit. j) din Legea nr. 414/2002 și art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003.

În raport de aceste reglementări precum și a celor speciale referitoare la circulația materialului lemnos (în doua cazuri), se constată că toate cele X facturi fiscale nu pot constitui documente justificative de înregistrare în contabilitate pentru următoarele considerente:

Acestea conțin date fictive în ceea ce privește unul din elementele esențiale ale oricărui document justificativ și anume, “*denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul*”. Referitor la aceste documente fiscale în opt cazuri s-a constatat și probat că furnizorii de bunuri indicați în facturile emise nu se regăsesc înregistrați în evidențele Oficiului Registrului Comerțului, fiind firme “*fantoma*”, în alte cinci cazuri se constată că deși emitenții au fost înregistrați în aceste evidențe nu au avut relații comerciale cu S.C. C. S.R.L. Ș., în alte cazuri firmele nu au funcționat la domiciliul fiscal al furnizorului, iar cu privire la imprimările tipizate întocmite acestea au fost achiziționate de alte firme decât emitenții acestora.

Pe cale de consecință este logic ca aceste documente justificative să fie în mod real lipsite de un element principal (denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul), ceea ce face ca ele să-și piardă caracterul de “*document justificativ*” în sensul art. 6 din Legea nr. 82/1991®, coroborat cu pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității și astfel că, potrivit art. 4 alin. (6) din O.G. nr. 70/1994® cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile înregistrate în baza acestora să fie nedeductibile la calculul profitului impozabil. Având în vedere

inexistența uneia din părțile care figurează (fictiv) ca participantă la respectivele tranzacții, conținutul raporturilor juridice comerciale reflectate în cele X facturi, în mod practic și efectiv, nu puteau fi realizate.

Dacă ținem seama că întocmirea, respectiv, completarea unei părți din facturile fiscale în cauză s-a făcut în exclusivitate de către reprezentanții petentei și că semnarea acestor documente a fost realizată pentru ambele părți de aceeași persoană, activitatea culpabilă a contestatoarei este evidentă.

Față de cele arătate mai sus și în conformitate cu normele legale precitate constatăm ca operațiunile privind cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza celor X facturi fiscale nu sunt justificate și, ca atare, organele de control corect au stabilit suplimentar impozitul pe profit, urmând ca acest capăt de cerere să fie respins ca neîntemeiat.

Cât privește taxa pe valoarea adăugată este de reținut că operațiunile de livrare înscrise în cele X facturi fiscale nu pot fi cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată întrucât persoanele juridice furnizoare neexistând nu au nici calitatea de "*persoane impozabile*" - "*contribuabili*" în sensul art. 2 alin. (2) din O.U.G. nr. 17/2000, art. 1 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 345/2002 și art. 126 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 571/2003, norme legale cu același conținut, în speță pe perioada supusă verificării. În aceste condiții facturile întocmite nu sunt documente legale care fac dovada taxei pe valoarea adăugată de dedus, în conformitate cu art. 19 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 17/2000, art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 345/2002 și art. 145 alin. (8) lit. a) din Codul Fiscal.

Potrivit normelor legale precitate, pentru justificarea taxei pe valoarea adăugată, orice persoana impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu facturi sau documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Față de aceste reglementări este evident că documentele petentei (cele X facturi fiscale) au fost emise de persoane fictive (care nu puteau avea calitatea de persoane impozabile), sau care nu a avut relații comerciale cu petenta și în consecință nu pot fi folosite ca acte de justificare a taxei pe valoarea adăugată.

Pe de altă parte, întrucât taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturile întocmite, în care furnizorii sunt societăți fictive, nu a fost și nu putea fi colectată real și efectiv, este limpede că prin deducerea acesteia de către petentă s-a produs un prejudiciu cert bugetului de stat.

Dacă ținem seama că, în conformitate cu prevederile art. 18 din O.U.G. nr. 17/2000, coroborat cu pct. 10.1 din H.G. nr. 401/2000, respectiv, art. 22 alin. (1) din Legea nr. 345/2002, coroborat cu art. 59 din H.G. nr. 598/2002 și art. 145 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată ia naștere în momentul în care aceasta este exigibilă la furnizori și/sau prestatori, condiție neindeplinită în cazul în care furnizorul nu există, apreciem că măsura dispusă de organele de control cu privire la acest impozit este legală.

Așa fiind urmează ca cererea petentei privind taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul art. 186 alin. (1) din Codul de procedură fiscală® se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. C. S.R.L. cu sediul în Ș. nr. 166 și pe cale de consecință menținerea corespunzătoare a măsurilor dispuse prin procesul verbal nr. 3/30.07.2004 de către Activitatea de Control Fiscal Bistrița-Năsăud, pentru suma totală de S lei, reprezentând diferență suplimentară la impozit pe profit (S1 lei), dobânzi calculate pentru plata cu întârziere a impozitului pe profit (s11 lei) și penalități de întârziere aferente (s12 lei) și taxa pe valoarea adăugată suplimentară (S2 lei) cu dobânzi de întârziere asupra sumelor datorate (s21 lei) și penalități aferente (s22 lei).

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bistrița-Năsăud, Secția contencios administrativ.

DIRECTOR EXECUTIV
L.S.

Adresa: Bistrita, Str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrita-Nasaud, cod postal 420080
Telefon:0263-210661;212623Fax:0263-216880e-mail:contestatii@dgfp_bn.ro